

Ο ΕΡΜΗΣ

Έτησία συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ. 24-
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἔξωτερον - - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς λεπτὰ 15- τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά - - 12.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 314.

ΕΝ ΣΥΡῶ ΤΗΝ 14. ΙΟΥΛΙΟΥ 1845.

ἜΤΟΣ Ζ΄.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Μολονότε ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἐπαυσε ἀπὸ τοῦ νὰ καταπραυγάξῃ κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νομοσχεδίου, καὶ διακηρύττουσα διὰ τῶν ἀποστόλων τοὺς ὁπίους ἐπεμψεν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας, οἷ τρέχει μείγιστον κίνδυνον ἡ ἱερά τῶν πατέρων μας θρησκεία, ἀννομηθεῖσθαι καὶ διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὁ Πρέσβυτος τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐπροσπάθησεν ἀπ' ἑνὸς μὲν νὰ τρομάξῃ τὴν τῆς θουλλῆς πλειονοψηφίαν, ἀπ' ἑτέρου δὲ ν' ἀναστατώσῃ κατὰ τῶν καθεστῶτων τοὺς λαοὺς τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ν' ἀνάψῃ τὴν δάδα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου· οἱ μὲν λαοὶ κατανοήσαντες πρὸ καιροῦ τὰς ἀντικοινωνικὰς τάσεις καὶ τοὺς καταστρεπτικὰς αὐτῆς σκοπούς, ἀγαπῶντες τὴν ἡσυχίαν, φίλοι τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐνομίας ὄντες, καὶ γνωρίζοντες οἷ διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ δὲν προσβάλλεται διὰ κανένα λόγον ἡ θρησκεία μας, οὐδὲ οἱ ἱεροὶ ἀποστολικοὶ καὶ Ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες μας, μακρὰν τοῦ νὰ παραβῶσι, μὲ περιφρόνησιν ἤκουσαν τὰς φωνητικὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δίδου δὲ ἐπιθυμοῦν πρὸς χάριν ἀπονενομημένων τινῶν ἀγυρῶν καὶ χυρῶν ἀδελφικῶν αἰμα καὶ νὰ ἴδωσιν ἐρημωμένους τοὺς ἀγρούς των, διαπραχθεμένη τὴν κινήτην περιουσίαν των, καὶ ἀποστερωμένους τὰς οἰκίας των δὲν ἐπιθυμοῦν δηλαδὴ νὰ ἴδωσι καταστρεπόμενας τὰς ἰδιοκτητίας των, τὰς ὁποίας μετὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων ἠδυνήθησαν ν' ἀποκτήσωσι μετὰ τὴν καταστροφὴν τὴν συμβέβηκεν διαρκούντος τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μας ἀγῶνος· Ἀτρόμητος δὲ ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς ἔδωσε τρυφὴν δείγμα εἰς ὅλον τὸν ἐξευγενισμένον κόσμον, οἷ ἀποτρέφεται τὰς θρησκευτικὰς τοῦ μεσαιῶνος συγκαρούσεις, οἷ δὲν ἀνέχεται νὰ δημιουργηθῇ κράτος ἐν τῷ κράτει, καὶ ἐπέωρησε τὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως προσπάθειάς ἀπὸ τὴν ἀληθῆ των ἐποψίν, οἷ δηλαδὴ δὲν κινεῖται οὐαὶ ἀπὸ πνεῦμα θρησκευτικῶν, ἀλλ' ἀπὸ σκοποῦς καταστρεπτικῶν καὶ ὀλεθρίων εἰς τ' ἀληθῆ τῆς πατρίδος συμφέροντα. Ἐμεῖς λοιπὸν εἰς τὰ κρῖα τοῦ λυτρωτοῦ, κατὰ τὴν κοινὴν προκομίαν, ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ ἐθελόμηνον ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ νομιμότης.

Ἐν ἀπὸ τὰ μεγάλα σφάλματα τοῦ Πρωθυπουργοῦ, διὰ τὰ ὁποία ἡ ἀντιπολίτευσις διέβηξε τὰ ἱμάτια τῆς κατ' αὐτοῦ καὶ περῶς τὸν κατέκρινεν, εἶναι ἡ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ στάθμευσις τοῦ τάγματος τῆς Ὀροφυλακῆς καὶ ἄλλων φρουραναλωφόρων, οἱ ὁποιοὶ κατὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν ταρῶν τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου περιφρονοῦντο ὡς πλιόμνοι, καὶ ἐνεργοῦν ὅλας τὰς ἐκεῖ συμβαινούσας κλοπὰς, ἐν ᾧ ὑπάρχει ὁ τακτικὸς στρατὸς ὅστις δύναται νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ τὸν θρόνον, καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ πάντων κινδύνων πρᾶξιν ἀνθρώπων ἀπενενομημένων, ὅτινες ἤθελον ἀπειπειραθῆναι νὰ παραξέωσι τὴν κοινήν ἡσυχίαν. Ἀλλ' ἐρωτῶμεν τὴν ἀντιπολίτευσιν νὰ μᾶς εἴπῃ τί ὄλησεν ἡ ἑταιρία τῶν ἀδελφοποιητῶν καὶ θλάμιδων ἡ ὁποία

ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως εἰς τὸ Ντύπλιον σχηματισθεῖσα εἰς τοὺς κόλπους σχεδὸν τοῦ ἐκεῖ τακτικοῦ στρατοῦ; Ἀλλὰ κατῶς οἱ κλέπται καὶ κκυῦργοι λυποῦνται ὅσακις οἱ εἰκοδασποῖται λαμβάνουν τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν καὶ προφύλαξιν διὰ νὰ ματαιώσῃν τὰ ἐγκλήματα καὶ σχέδιά των, τοιοῦτοτρόπως καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐλυπήθη, διὰ τὸ ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἐν κειρῶν προνοιᾶν νὰ ματαιώσῃ καὶ αὐτῆς τὰ καταχθόνια σχέδια περιφρουρούμενη ὁπωσδήποτε ἀπὸ στρατῶν τὸν ὁποῖον ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν δύναται νὰ διαφθείρῃ.

Ἄν ὑπάρχῃ πόλις τῆς Ἑλλάδος, ἡἰς δύναται νὰ ἔχῃ ἀληθεῖς καὶ θετικὰς πληροφορίες περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐπαρχιῶν εἶναι ἡ Ἐρμούπολις, ἡἰς ὡς ἐκ τῶν ἐμπορικῶν μ' ὄλον τὸ κράτος σχεσίῶν τῆς, τῶν ἀκαταπαύστων ἀλληλογραφῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν εἰσινες καθημερινῶς πανταχόθεν ἔρχονται, γνωρίζει καὶ τὰ παραμικρῶτερα καὶ ἀσημαντὰ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος συμβαίνοντα. Καθὼς λοιπὸν μετὰ θετικότητος πληροφοροῦμεθα ἄκρα ἡσυχία καὶ τάξις βασιλεύει εἰς ὅλον τὸ κράτος, αἱ δὲ ἀνησυχίαι καὶ ταραχαὶ ἐνυπάρχουν εἰς τὰς κεφαλὰς μόνον τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ τῶν ὀργάνων τοῦ τύπου των, τὰ ὁποία λαμβάνουν ἀδρούς μισθοὺς διὰ νὰ δημοσιεύωσι ψεύδη, νὰ χιτρακτηρίζωσι τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν ἔξω κόσμον ὡς φωλεᾶν λητῶν καὶ κκυῦργων καὶ ὡς ἡραστῶν ἔστομον νὰ ἐκραγῇ.

Ἐἴπομεν πολλάκις πρὸς τὸν κύριον συντάκτην τῆς Ἑλπίδος οἷ δὲν θέλομεν ἀπκνήθῃσι πῶποτε εἰς τοὺς κρῖ ἡ μῶν λιβελλοὺς τοὺς ὁποίους καταχωρεῖ κατὰ παραγγελίαν εἰς τὴν ἐφημερίδα του, διὰ τὸν δὲν διαχειρίζομεθα τὸν τύπον διὰ νὰ ὑβρίζωμεν πρόσωπα, καὶ διὰ τὸν θεωροῦμεν ἡ μᾶς πολὺ ἀνωτέρους τῶν ὅσοι χυμρῶς καταφεύγοντες εἰς τὸ τῆς λιβελλογραφίας μέσον, δίδουν εἰς αὐτὴν τοιαύτας παραγγελίας. Εἰς μάτην λοιπὸν μᾶς προκαλεῖ εἰς πάλιν ὑβρεῶν ἀνοικεῖον εἰς ἀνθρώπους ἐπαγγελλομένους τὸν δημόσιον δικάσκαλον, καὶ καυχωμένους διὰ ἡθικὴν καὶ σεμνότητα.

Μ' εὐχαρίστησιν μας ἀνυγγέλομεν οἷ δὲν ἤσο πικρὰτάπασιν ἀληθῆς ἡ διαδοθεῖσα φήμη περὶ τῆς μεταθέσεως εἰς τὰς Πάτρας τοῦ διοικητοῦ μας Κ. Ἰω. Σούτσου καὶ ἠθέλωμεν λυπηθῆναι μεγάλως ἂν ἤθελε συμβῆ τοῦτο, διὰ τὸ ὁ κύριος Σούτσος ἔδωσε μέχρι τοῦδε ἀκριετὰ δείγματα οἷ θέλει ἐνασχοληθῆ μετ' ἐπιστάσεως εἰς τὴν ἐμφύχωσιν τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας μας, καὶ ἐν γένει εἰς πᾶν ὅτι ἀφορᾶ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῆς πόλεώς μας.

Κατὰ πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸ ἐπιμελητήριόν μας διὰ τῆς ἐνταῦθα Διοικήσεως συνήλθον προχθὲς τὰ μέλη αὐτοῦ, πρᾶντος καὶ τοῦ κυρίου Διοικητοῦ, διὰ νὰ συσκεφῶσι περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν καθήρσεων τῶν προερχομένων ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν ἀπὸ τὰ διάφορα τῆς Τουρκίας μέρη, καὶ διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ τὸ ἐπιμελητήριον περὶ τοῦ, πρᾶξ δύναται νὰ ἴηται τὰ μέτρα τὰ ὁ

ποῖα πρέπει νὰ ληφθῶσι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, συμβιβάζοντα τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου μετὰ τῆς δημοσίου ὕγειας.

Τὸ συνετὸν τοῦτο μέτρον τῆς Κυβερνήσεως εὐηρέστησεν εἰς ὅλους τοὺς ἐνταῦθα κατοίκους πικρὸς πολιτικοῦ φρονήματος, διὰ τὸ καθίσταται τρανὸν δείγμα οἷ ἡ Κυβέρνησις μετὰ τῶν σπουδαιοτέρων ἀσχολιῶν τῆς κῆδεται τοῦ ἐμπορίου καὶ προνοεῖ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν τῆς.

Ἄς καταιχυθῶσιν ἡδη οἱ ἀντιπολιτευόμενοι καὶ τὰ ὄργανα τοῦ τύπου των, τὰ ὁποία εἶχον διακηρύξει οἷ τὸ ὑπουργεῖον καταφέρεται κατὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸ καταστρέψῃ.

— Πρὸ ἡμερῶν ἤρχισαν ἐνταῦθα αἱ δημότιαι ἐξετάσεις εἰς τὰ σχολεῖα τῶν κορασιῶν καὶ εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικά, εἰς τὰς ὁποίας ἡ νεολαία μας ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἔδωσε τρανὰ δείγματα τῆς εἰς τὴν παιδείαν πρόδοιο τῆς.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας παρευρίσκειται πάντοτε ὁ ἀξιότιμος κύριος Διοικητῆς μας.

— Καθ' ὡς ἔχομεν θετικὰς καὶ θεθαίας πληροφορίες ἐξακολουθεῖ πάντοτε εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας ἡ αὐτὴ ἡσυχία καὶ τάξις, καὶ εἶναι αὐτόχρημα ψεύδη ὅσα διακηρύττει ὁ περιοδικὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος, οἷ οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν εὐρίσκονται εἰς συνεχεῖς φόδους καὶ ἀνησυχίας.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ.

9ον Ζήτημα.

Ἡ εἰκονικότης δημοσίου ἡ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, πότε ἐπιτρέπεται ν' ἀποδείχῃ διὰ μαρτύρων;

Εἰς τὴν συλλογὴν τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων τοῦ Κυρίου Γ. Πάλλη ὑπάρχει σημείωσις, ὑπὸ τὸ ἀριθρ. 304. τῆς Πολ. Δικονομίας, προσθέτουσα τὴν εἰκονικότητα, ὡς διαλαμβανομένην εἰς τὸ Γερμανικὸν κείμενον, ἡ προσθήκη αὐτῆ παρήγαγε τὸ ζήτημα. Ἄν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων ν' ἀποδείξῃ διὰ μαρτύρων τὴν εἰκονικότητα συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον Σύρου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμοῦ 245. ἀποφάσεώς του Ε. Ε. ἔλυσε τὸ ζήτημα καταφατικῶς. — Χωρὶς νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὰς πασιγνώστους γενικὰς τοῦ δικαίου ἀρχάς, Lex moneat priusque feriat fe, διὰ νὰ ὑποστηρίξωμεν οἷ μόνον τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐπομένως οἷ ἡ προσθήκη τοῦ Κυρίου Γ. Πάλλη δὲν πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὰ Δικαστήρια. μάλιστα ὡς δταν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δὲν εἶναι ὁ λόγος περὶ αὐτοφανούς τινὸς παρορμήματος, περὶ αὐτοτελοῦς ἀνεξερτήτου καὶ φθοροποιῆς προσθήκης εἰς τὸν νόμον, χωρὶς λέγω νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὰς ἀναντιρρήτους ταύτας ἀρχάς τοῦ δικαίου, περιοριζόμεθα μόνον νὰ ἐξετάσωμεν ἡδη ἂν ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, περὶ τῆς εἰκονικότητος δημοσίου ἐγγράφου ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς συμβαλλομένους.

Τὸ ζήτημα τοῦτο θεωροῦμεν σοβαρὸν, ἀξίον πάσης προ-
σεχῆς, καθ' ὅσον συνδέεται σφικτότατα μετὰ τὴν ἀσφα-
λιαν ἢ τὴν διακινδύνευσιν πάσης κινητῆς τε καὶ ἀκινή-
του περιουσίας τῶν πολιτῶν, τούτου χάριν ἐκθίτομεν
καὶ ἡμεῖς τὴν κάτωθεν περὶ τοῦ εἰρημένου ζητήματος
γνώμην μας.

Εἰκονικότης καλεῖται ἡ πρᾶξις δι' ἣς τὰ συμβαλλόμε-
να μέρη συμφωνοῦν νὰ παρκατήσωσι δι' ἐγγράφου συμβῶ-
ν λαίου ὡς ὑπαρκτὸν καὶ ἀληθές, ἀνυπαρκτὸν τι ἀντικεί-
μενον.

Διὰ νὰ εὐκολυνθῶμεν, εἰς τὴν λύσιν τοῦ προκειμένου
ζητήματος, πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ ποίας περιπτώ-
σεις ἐπιτρέπεται ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις. — Ὁδη-
γούμενοι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, τὸ πνεῦμα καὶ τὰς
διατάξεις τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας, συνάγομεν ὅτι ὁ νό-
μος ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικῶν ἐπιτρέπει τὴν διὰ μαρτύ-
ρων ἀπόδειξιν εἰς τρεῖς γενικὰς περιπτώσεις α.) Ὄταν τὸ
ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 50 δραχμὰς β.) Ὄταν
ὁ ζητῶν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν ἔχη ἀρχὴν ἐγγράφου
ἀποδείξεως, καὶ γ.) Ὄταν ἦναι ἀδύνατος ἡ ἐγγράφως ἀ-
πόδειξις. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ περιπτώσεις ὑπάγονται εἰς
τὰς τρεῖς ταύτας γενικὰς κατηγορίας.

Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα περίπτωσις εἶναι ξένη τοῦ ζη-
τήματος μας, λείπεται ὅθεν νὰ ἴδωμεν ἂν εὐρισκώμεθα
εἰς τὴν τρίτην περίπτωσιν. — Εἶναι βίβλιον ὅτι ὁ προ-
τεθειμένος τὴν σύνταξιν τοῦ εἰκονικοῦ ἐγγράφου, δὲν καλύ-
πεται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν μετ' αὐτοῦ συμβαλλόμενον νὰ
τὸν ἀσφαλίσῃ δι' ἀντεπιστολῆς, ὅχι μόνον διότι δὲν ἐμπο-
δίζεται νὰ πράξῃ τοῦτο ἀπὸ καμμίαν ἀπόλυτον ἀδυναμί-
αν, ἀλλὰ μάλιστα διότι αὐτὸς ὁ ὁρθὸς λόγος τοῦ ὑπα-
γορεύει τὴν ἀνάγκην ν' ἀσφαλισθῇ ἀπέναντι τῆς ἐνοχῆς
τὴν ὅποιαν ἀναδέχεται διὰ τοῦ δημοσίου ἐγγράφου τοῦ
καλύπτοντος τὴν εἰκονικότητα ἢ περὶ τούτου γνώ-
μη μας προνοεῖται ἀπὸ αὐτῶν τῶν νόμων, ἀρθρον
404. § 2. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. — Τὸ ἀρθρον
1348. τοῦ Γαλλ. Πολ. Κώδικος περιγράφει τὰς περιπτώ-
σεις, καθ' ἃς εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐγγράφως ἀπόδειξις ἢ εἰς
ταύτας δὲν συγκεκριμέναις ἢ εἰκονικότης. — Συνάγε-
ται ἄρα ὅτι ὁ εἰκονικῶς συμβαλλόμενος, δὲν εὐρίσκειται
εἰς ἀπόλυτον ἀδυναμίαν νὰ ποροσθῇ ἐγγράφου ἀνταπο-
δείξεως, ἥτοι ἀντεπιστολῆς. Τούτου ὁθέντος, ἔπεται
ὅτι ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων δὲν ὑπάγεται εἰς καμ-
μίαν τῶν προεκτεθεισῶν καταγορεύων καθ' ἃς ὁ νόμος ἐ-
πιτρέπει τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν, τουναντίον ὑπό-
κειται εἰς τὴν ἀντίθετον νομικὴν ἀρχήν. » Dès que les
parties ont pu se procurer une preuve par écrit cel-
» le des temoins est inadmissible » Bioche au mot
enquête.

Ἄς θεωρήσωμεν τὸ εἰρημένον ζήτημα καὶ ὑπὸ δευτέ-
ραν ἑποψίαν. Ὄταν ὁ ἕτερος τῶν συμβαλλομένων προτείνῃ
ν' ἀποδείξῃ τὴν εἰκονικότητα τοῦ ἐγγράφου, ζητεῖ βέβαια
ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ περιεχόμενον εἰς τὸ δημόσιον ἐγγρά-
φον εἶναι ἀνυπαρκτὸν καὶ ψευδές· εἰς τῆσδε περιπτώ-
σιν μὴ ὑπαρχούσης ἀρχῆς ἐγγράφου ἀποδείξεως, ὁ νόμος
ἀρθρ. 300 καὶ 303 τῆς Πολ. Δικονομίας δὲν ἐπιτρέπει
τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν. Ἡ γνώμη μας αὕτη κρατῶ-
νεται διὰ τοῦ ἀρθ. 404 τῆς Πολ. Δικονομίας τὸ ὅποιον
» ἀρτίζει, » Ὅτι ἡ τῆς μεταβολῆς ἀπόδειξις, δὲν δύναται νὰ
» γένη εἰμὴ κατὰ τὰ ἀρθ. 300 καὶ 303 τῆς Πολ. Δικο-
νομίας καὶ δι' ἀντεπιστολῶν, ἄρα ἀποκρούεται τὸ μίσον
τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως πρὸς τὸν συμβαλλόμενον,
ὅστις δὲν εὐρίσκειται εἰς τὰς περιστάσεις τοῦ νόμου.

Ἄς θεωρήσωμεν τὸ ζήτημα καὶ ὑπὸ τρίτην ἑποψίαν.
Νομίζομεν ὠμολογουμένον, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς
συμβαλλομένους ν' ἀποδείξουν διὰ μαρτύρων τὴν ἀναγκυ-
ριαν κατὰ τοῦ ὀρθητικοῦ αὐτῶν ἐγγράφου· ἐὰν μὲν τὸ
ἐγγράφον ἦτον δημόσιον, ἢ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις ἐκωλύ-

ετο ἀνέκαθεν καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον, τὸ το-
σὸν προσφιλές εἰς τοὺς μάρτυρας. Ἀρμενόπουλος Βιβλ Β.
Τιτλ. Β. Ἀρθ. 8, ἐὰν δὲ ἰδιωτικόν, ἢ διὰ μαρτύρων ἀ-
ποδείξεως δὲν δύναται ἤδη πλέον νὰ ὑποστηριχθῇ ἀπέναντι
τῶν ἀρθ. 300, 303, 304. 412 κτλ τῆς Πολ. Δικονο-
νομίας. — Ἡ ἀναγκυρία ὑποτίθεται ὅτι ὁ ὑποχρεω-
θεὶς ὑπέγραψεν ἐν καλῇ πίστει, καὶ ὑπὸ τὴν συμφωνίαν
νὰ τῷ πληροῦσι περιουσίαι τὰ χρήματα, εἰς δὲ τὴν περι-
πτῶσιν τῆς εἰκονικότητος, ὁ ὑποχρεωθεὶς συναινεῖ τούτῳ
χριστῶν ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν, καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐγ-
γράφου, εἰς τρόπον ὥστε ὁ δόλος, ὁ ὁποῖος ἐνυπάρχει εὐ-
θὺς ἀπαρχῆς εἰς τὴν ἀναγκυρίαν ἐκλείπει ἀπὸ τὴν εἰκονι-
κότητα, καθ' ἣν ὁ δόλος ἀναφέρεται μόνον ὅταν γενῆ χρῆ-
σις τῷ εἰκονικοῦ ἐγγράφου· ἐπομένως ἐὰν εἰς τὴν ἀναγκυ-
ρίαν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις κατὰ τῶν
ἐγγράφων, λογικῶς καὶ κατὰ μέλλονα λόγον δὲν πρέπει ἢ
ἀπόδειξις αὕτη νὰ ἐπιτρέπεται διὰ τὴν εἰκονικότητα.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι διὰ νὰ πεισθῇ τις περὶ τοῦ βασίμου
ἢ ἀδυσκίμου μιᾶς τινὸς ἀρχῆς, πρέπει νὰ τὴν θεωρήσῃ καὶ
ὑπὸ τὴν ἑποψίαν τῶν μεγαλύτερων αὐτῆς συνεπειῶν· ὅθεν
ἐὰν Π. Κ. ὁ Α. πωλήσῃ διὰ δημοσίου ἐγγράφου πρὸς τὸν
Β. κτήμα ὑπὸ τῆς ἐνοχῆς ἐπιτήδων διατήλων, ἐρωτῶμεν ἢ διὰ
μαρτύρων ἀπόδειξις θέλει τάχα ἐπιτραπῆ εἰς τὸν Α. ἐὰν
ἐπομένως διεκδικῶν τὸ κτήμα προεῖνῃ τὴν εἰκονικότητα
τοῦ δημοσίου πωλητηρίου ἐγγράφου; Ἀλλὰ τότε ἐρωτῶμεν
δυνάμει τῶν μυριάδων διατήλων θέλει τάχα δυσκολευθῆ
ὁ Α. νὰ προσάξῃ ὑπὲρ αὐτοῦ μάρτυρας; — Ἰδὲ οἱ κέν
δύνοι εἰς τοὺς ὁποίους μᾶς ἄγει ἡ ἐναντία ἀρχὴ τουτέστι
ν' ἀποδεικνύονται διὰ τοῦ ἐπισφαλούς τῶν μαρτύρων μέ-
σου ἀντικείμενα ἀξίαι ἐκκατομυρίων διατήλων, ἐνῶ ὁ νο-
μοθέτης περιέσει τὴν πρὸς τοὺς μάρτυρας πίστιν του
εἰς μόνον δραχ. 50 ἀρθ. 300 τῆς Πολιτικῆς Δικονο-
μίας.

Πάντη ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα ὡς πρὸς τοὺς τρίτους. —
Τὰ εἰκονικὰ συμβόλαια γίνονται σχεδὸν πάντοτε, διὰ νὰ
καλύπτουν τὴν ἀλήθειαν πρὸς βλάβην τῶν τρίτων, ἢ πρὸς
ὑπεκφυγὴν τοῦ νόμου. Οἱ τρίτοι δὲν εἶναι συμβαλλόμενοι,
ἀπέναντίας εἶναι τὰ συνήθη θύματα τῶν εἰκονικῶς συμ-
βαλλομένων· ἐπομένως οἱ τρίτοι εὐρίσκονται εἰς πραγμα-
τικὴν ἀπόλυτον ἀδυναμίαν νὰ ἔχωσιν ἐγγράφως ἀποδεί-
ξεις τῆς εἰκονικότητος ἐγγράφου μεταξὺ ἄλλων γενομένου
ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ κρύψωσιν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τρίτους
αὐτῆν τῶν πραγμάτων τὴν ἀλήθειαν. Οἱ τρίτοι ὅθεν ὑ-
πάγονται φυσικῶ τῷ λόγῳ εἰς τὴν προεκτεθεισάν τρίτην
περίπτωσιν τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐγγράφου ἀποδείξεως, ἐπο-
μένως εἰς τοὺς τρίτους· δὲν δύναμεθα ν' ἀρνηθῶμεν τὴν
διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν, χωρὶς νὰ τοὺς προσφέρωμεν ἀθῶ-
ον ὀλοκαύτωμα τῆς δολίου συνεννόησεως τῶν ἄλλων » La
» regle de l' article 1341. (300. τῆς ἡμετέρας Δικο-
» νομίας). ne s' applique pas aux tiers; ils n' ont pu
» se procurer une preuve écrite du fait dont ils dem-
» andent à prouver. Bioche au mot Enquete » Dur-
» ant on tome 7. No. 388.

Ἡ διαστολὴ αὕτη διατάσσεται, καὶ διὰ τοῦ ἀρθ. 400
τῆς ἡμετέρας δικονομίας. — Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι
ἢ ὑπ' ἀρθ. 75. τοῦ 1842 ἀπόφασις τοῦ Ἐφετερίου Ναυ-
πλίας, ἦτις ἐπέτρεψεν εἰς τὸν τρίτον τὴν διὰ μαρτύρων ἀ-
πόδειξιν τῆς εἰκονικότητος ἐγγράφου μεταξὺ ἄλλων συνταχ-
θέντος, εἶναι ἐντελῶς σύμφωνος μετὰ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιο-
σύνης καὶ τοῦ νόμου. — αἱ δὲ ἰσχύτως ἐκδοθεῖσαι ἀπο-
φάσεις τῶν ἀνωτέρων Δικαστηρίων, καθ' ὅσον ἀφορῶσι
τὴν ἀπόδειξιν, στηριζόμεναι εἰς ἐγγράφους ἐναντίας ἀπο-
δείξεις δὲν ἀφορῶσι τὸ ζήτημά μας.

Πρὸς ἐπίσχυσιν αὐτῆς ἐκτεθείσης γνώμης μας μεταφρά-
ζομεν ἀπὸ τὸ λεξ. τοῦ Νέου Πολιτικοῦ δικαίου τὰ ἐξῆς ἀ-
φορῶντα τὴν ἀπόδειξιν τῆς εἰκονικότητος.

» Ὅσακις πρόκειται περὶ εἰκονικότητος, οἷς πρέπει ν'
» ἀποδείξῃ κατὰ τοῦ ἑτέρου ὅτι τὸ ἐγγράφον εἶναι εἰκο-
» νικόν· ἀλλ' ἐνταῦθα ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ Κώδικος
» καὶ ἡ ἀρυσθεῖσα ἀπὸ τοῦ διατάγμα τοῦ 1667 καὶ δι-
» ατάσσουσα » Ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται διὰ μαρτύρων ἀπό-
» δεξις κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινός, ἢ ὁποια-
» δήποτε πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἐγγράφου, κατὰ τὴν συν-
» ταξιν, ἢ μετ' αὐτὴν γενομένη συμφωνία, ἂν καὶ τὸ ἀν-
» τεκείμενον ἦναι ἀξίας ὀλιγοτέρας τῶν 150 φράγκων.
» Κώδικε ἀρθ. 1341. — Ὁ Νόμος ἐπιτρέπει τὴν διὰ
» μαρτύρων ἀπόδειξιν καὶ αὐτὰ τὰ τεκμήρια, ὅχι ὁμοίως
» ὑπὲρ τῶν συμβαλλομένων, ἀλλὰ μόνον ὑπὲρ τῶν τρί-
» των, διότι εἰς τούτους εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ προ-
» σάξωσιν ἐγγράφον ἀπόδειξιν τῆς εἰκονικότητος Κώδικε.
» Ἀρθ. 1353. Ἡ διαστολὴ αὕτη μεταξὺ συμβαλλομέ-
» νων καὶ τρίτων εἶναι ἀνέκαθεν καθιερωμένη. — Ὁ Πο-
» θιέρως Τομ. 1. Σελίς 242. ἀρθ. 801. περὶ ἐνοχῶν ἐκ-
» φράζεται οὕτω » Παρτηροῦμεν ὅτι ἡ διὰ μαρτύρων ἀ-
» ποδείξις κατὰ τοῦ περιεχομένου τῶν ἐγγράφων δὲν ἐπι-
» τρέπεται εἰς τα συμβαλλόμενα μέρη, διότι ταῦτα πρί-
» πει νὰ μέμψωνται ἐαυτὰ ὅτι ἀρῆκαν νὰ προστεθῶσι τὰ
» ἐν τῷ ἐγγράφῳ διαλαμβανόμενα· ἀλλ' ἡ ἀπαγόρευσις
» αὕτη τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως δὲν δύναται λογι-
» κῶς νὰ ἐφαρμωθῇ εἰς τοὺς τρίτους, πρὸς τοὺς ὁποίους
» μὴ δύναμεθα ν' ἀποδώσωμεν οὐδεμίαν ἑλλειψίν, δὲν δύ-
» νάμεθα βεδαίως ν' ἀποποιηθῶμεν τὴν διὰ μαρτύρων
» ἀπόδειξιν κατὰ τῆς ἀπάτης τῆς εἰκονικότητος, ἢ ὁποῖα
» τοὺς ἐπλήσθη, καὶ κατὰ τῆς ὁποίας, ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς
» φύσεως τῶν πραγμάτων, οἱ τρίτοι οὕτοι στεροῦνται παν-
» τὸς μίσου ἐγγράφου ἀποδείξεως. — Συμφωνοῦν μὲ τὸν
» Ποθιέρων, ὁ Μερλίνος, Τουλιέρως, Τομ. 5. σελίς 95 ἀρθ.
» 165 καὶ 184, ὁ Δουραντιῶν, καὶ ἡ Νομολογία ἀπόφ. τοῦ
» Ἀκυρωτικοῦ τῆς Γαλλίας, τῆς 29. Ἀπριλίου 1809·
» ἐτέρα τῆς 6. Αὐγούστου 1828, καὶ ἀπόφ. Ἐφετερίου
» Παρίσιων τῆς 20 Ἀπριλίου 1809 Ἡ διάκρισις τὴν
» ὅποιαν ἄλλοτε ἐκαμναν τὰ Παρλαμέντα μεταξὺ δημο-
» σίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, ἀπώθεαι ἀπὸ τὴν νῦν
» Νομοθεσίαν μας. — Ὁ Τουλιέρως λέγει. Τὸ ἀρθ. 1322,
» τοῦ Κώδικος διατάττει, ὅτι τὸ ἰδιωτικὸν ἐγγράφον ἀ-
» παξ ἀναγνωρισθὲν ἀποτελεῖ τὴν αὐτὴν ἀπόδειξιν, ὡς
» ἢ τὸ δημόσιον. Τὸ ἀρθ. 1320, ὅτι τὸσὸν τὸ ἰδιωτι-
» κὸν ὡς καὶ τὸ δημόσιον ἐγγράφον ἀποτελεῖ πλήρη με-
» ταξὺ τῶν μερῶν ἀπέδειξιν, ἐπομένως ἐπὶ εἰκονικότητος
» ἐγγράφου ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἄφρονα ὑπογρα-
» φέα προσφυγὴν ἄλλην εἰμὴ τὸ μίσον τῆς ἐπαγωγῆς τοῦ
» ὅρκου κτλ, ἢ δὲ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις αὐτῆς τῆς ἀ-
» πατηλῆς καὶ κολασίμου πράξεως δὲν ἐπιτρέπεται, πᾶ-
» ρεξ τότε μόνον ὅταν ὑπάρχῃ ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως
» τῆς εἰκονικότητος.

Ἐκ τῶν εἰρημένων συνάγεται.

1 Ὅτι ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις δὲν ἐπιτρέπεται
εἰς τοὺς συμβαλλομένους πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εἰκονικότη-
τος δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἀναγνωρισθέντος ἐγγράφου, ὅταν
τὸ μέρος δὲν ἔχη ἀρχὴν ἐγγράφου ἀποδείξεως.

2 Ὅτι ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις περὶ τῆς εἰκονικῆς
τητος δημοσίου καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, ἐπιτρέπεται πᾶν-
τοτε εἰς τοὺς τρίτους.

Ἐν Σύρω τὴν 7 Ἰουλίου 1845.

Μάρτιος Κ. Καράλης.

ὁ Συρτάκτης.
Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.